

LBRIS

We know  
books

DOREL TĂTARU

+++++

**LIBRAR,**  
**O CÎNZEACĂ**  
**LA HÂRTIE!**

+++++

p o e z i i



EDITURA

CREATOR

BRAȘOV, 2022

## Cuprins

11	Librar, o cinzeacă la hârtie!
13	Cineva mă învârte pe degete
14	Umbră verde
16	Despre cum am devenit mai rotund
18	Zbor altfel
19	Poetul care îmi place
20	Sâni
22	În gura adulterului
24	Din puținul cenușiu
25	Vindecătorul de sclave
26	În lațul oglinzii
27	Fatum
28	Iubire pe Strada Sforii
29	Cu buzunarele pline de răni
30	Domestică
31	Geroziune
32	Croitorașul cel viteaz
33	Observații

- 35 Freamătul marimagdalenic
- 36 Anul mielului
- 37 Căutătorul de aur
- 38 16:00
- 39 Șireturi
- 40 Ultima doină la sipcă
- 41 S-a întâmplat să fiu eu
- 42 Redevențe
- 43 Moșiri
- 44 Împotriva încălzirii
- 45 Recapitulare într-a treia: Vârstele
- 46 Ca o cambie
- 47 Punte dintr-o scorbură
- 48 Nevinovăția urii
- 49 Status
- 50 Tristeți autumnale
- 51 Iarna pe guler
- 52 Troc cu galbeni la vedere pe un stârv de miere
- 53 Boul cu multe coarne
- 54 Fabrica de bărbății
- 55 Dragostea mea...
- 56 Verde stop
- 58 Exercițiu la inele
- 59 Poveste cu inel

- 61 Puseu realistic
- 63 Din cULISE
- 64 Outfit gri
- 65 Oul pământului
- 67 Lut(ieri)
- 68 Unica ieșire
- 69 Moment futurist
- 70 Ciocolată cu vanilie

**Librar, o cinzeacă la hârtie!**

Astăzi nu trag la măsea,  
nici pe nas ca dezertorii din cotidian,  
nu trag nici măcar pe picior  
ca paznicul bibliotecii,  
azi trag pe ochi,  
o liniște, o căpiță de fân,  
un vis cu o femeie goală  
care mă întoarce pagini-pagini  
cu unghiile înfipte  
în legătura mea de piele,  
— îmi zic că vrea să ia grosimea cărții —  
apoi mă citește pe burtă,  
la ce bun fotoliul,  
nu răsfoiești doar din șezut!  
Adu-mi și un izvor de vinil,  
vreau să-l dau peste cap  
până la izvoarele sălciilor,  
până la prima mămăligă  
răsturnată de nevasta morarului,  
să văd pe fundul pickup-ului,  
semnul de marcă Cumulonimbus

— aici, cei care trag pe ureche  
în afara bibliotecii  
mă bagă deja între pulpe —  
dacă îmi pun capul pe masă  
e pentru că femeia din vis  
are piept alb ca mesteacănul,  
câtă hârtie aş citi dintr-un sân!

## Cineva mă învârte pe degete

Pământul, coapsa aceea rotundă  
care se culcă noaptea  
cu spatele la pofta arzândă,  
iar eu, ca un bărbat înțelegător,  
îmi trec degetele prin părul ei  
cu dragoste, cum m-a învățat mama,  
femeie de la țară printre straturi.  
În fiecare seară  
îmi sare extraconjugal din greblă,  
își trage dresuri roșii  
— îmi spune că îi place să doarmă așa —  
eu cred că îi place să mă adoarmă așa,  
ca într-o hipnoză,  
din ochii mei mari  
să rămână cei mici,  
înguștii, migdalații,  
care să nu vadă  
ce vede lumea de când columbul,  
că se iubește cu un chinez  
când adorm.

## Umbră verde

Dacă aş fi o frunză,  
umbra mi-ar fi scândură,  
dacă aş fi scândură,  
umbra mi-ar fi mormânt,  
dacă aş fi mormânt,  
umbra mi-ar fi cărbune  
încălţat cu pământul întreg,  
crucea coaptă mi-ar măsura  
dezbrăcarea cu umbrele-i,  
prunci ai umbrei mele.  
Dacă aş fi pământul,  
umbră nu mi-ar putea fi raiul,  
acolo, în spatele unei străluciri  
stă altă strălucire,  
umbră mi-ar fi iadul  
cu săvârşirile-mi măsurate  
în puls iute cu pumnii strânşi  
când îl vindeam  
pe Dumnezeu mesei,  
umbrele lor nu se supun crucii,  
soarele lor nu le împarte  
rotund ceasurilor,  
le izbeşte mugind de cazane,

și văzând acestea  
jur că dacă aș putea scăpa,  
dacă o vâlvătaie mai înaltă  
m-ar descălța de cărbuni,  
umbra mea ar putea hrăni  
o scândură până la frunză.

## Despre cum am devenit mai rotund

Diminețile îmi spunea  
— tu nu mă iubești —  
când fericirea  
mă încingea rotund  
cu toate meridianele  
iar cuvintele ei  
mă coborau din pat  
ca o goarnă.  
La amiază  
— tu nu mă iubești —  
și vaza pește  
în care tocmai așezase florile  
îmi părea o goarnă  
care spărgea rotundul  
și mi se așeza note-note  
pe toate secundele celibat,  
stătea acolo toată ziua  
ca pe vioara lui Stroh,  
seara se urca  
în vârful gramofonului  
de unde îi auzeam  
vocea mai stinsă

— tu nu mă iubești —  
Poemele mi se întorceau schiloade  
de pe înălțimile urechilor ei  
însoțite de goarnă,  
și câte lupte cu mine am dus,  
atacuri nocturne,  
dimineți de retrageri  
până când,  
într-un exces de rotund,  
la un dejun  
am feliat din goarnă verighete.

## Zbor altfel

Iubito, să lăsăm zborul  
să mai cuibărească  
în oțelăriile din Bordeaux,  
e devreme,  
pot avea rău de cer  
și îți voi cădea  
repede din brațe,  
mai toarnă-mi un sân,  
să tragem cu ochiul  
la alte înălțări,  
să le copiem chinezește  
în puful de găscă,  
fără de cârpe  
coapsele tale  
vor grăbi degivrarea,  
uite cum mâinile mele pasagere  
îți stau răbdătoare pe terminal.